

LAHKO BI BILO, AMPAK NI.

Iza Strehar

November, 2016

OSEBE:

ANTON

LEILA

DANIEL

BINA / KLEO

BOJAN

MIHA

DOKTOR

PSIHOTERAPEVT MAJER

SOCIALNA DELAVKA

BININA MAMA (GLAS)

DANIELOV OČE (GLAS)

Napotek: Songi imajo glasbeni stil francoskih šansonov

Anton in Leila sedita vsak za svojim tipkarskim strojem in tipkata. Sliši se glasbena spremljava. Na odru se pojavi Bina in prične peti.

BINA SONG: *Trudim se pisati,
Da to ne bo še en dan,
Ki je šel popolnoma v nič.*

*Da to ne bo še en dan,
Ko samo kadim in pijem kavo.
Skodelico za skodelico.
Dokler se ne prestrašim,
Da me bo infarkt od kofeina.
In vzamem dva persena,
Da znižam svoj pritisk.*

*Ti si govoril o svojem očetu
In jaz sem ti lupila pomarančo.
Potem si mi dal polovico pomaranče,
Začel jesti svojo polovico
In jo kmalu vrgel v koš.
Začudeno sem te pogledala
Ti pa si zardel, pogledal v tla
In mi s cmokom v grlu povedal,
Da ne maraš pomaranč s peškami.*

*In jaz sem se smejala,
Ker si bil tako prikupen,
In ti rekla, da si cepec.*

Anton in Leila nadaljujeta s tipkanjem, na odru se poleg Bine pojavi Doktor.

DOKTOR: Mi lahko še enkrat opišete simptome?

BINA: Pač. Srce mi razbija, stiska me v prsih, roke se mi tresejo, potim se, prebavne motnje imam, ne morem zaspati, nimam energije...

DOKTOR: Simptomi bi lahko kazali na težave s ščitnico, ampak krvna slika tega ni pokazala... Ste razmišljali, da ste mogoče potrti?

BINA: Hočete reči depresivni?

DOKTOR: Ja.

BINA: Kvečjemu tesnobna.

DOKTOR: Kaj pa je razlika?

BINA: Pri depresiji si obseden s preteklostjo. Pri tesnobi s prihodnostjo.

DOKTOR: Jaz vam lahko napišem kakšne tablete ali pa vas kam napotim.

BINA: Jaz nekaj delam narobe v življenju. Ker drugače se ne bi počutila tako gnilo.

DOKTOR: Kaj pa delate narobe?

BINA: Nimam pojma.

DOKTOR: Kaj pa kaj delate v prostem času?

BINA: Pač. Berem.

DOKTOR: Mhm. Skratka. Premislite. Pa pojdite kaj v naravo. Sedaj bo poletje. Mogoče bi šli na kakšno potovanje. Ne čemet ves čas v sobi za knjigami.

Doktor odide, na odru se pojavi Daniel.

DANIEL: Kaj je rekel zdravnik?

Bina plane v jok.

BINA: (v joku) Rekel je, da sem depresivna!

ANTON: Saj to ni tako grozno!

BINA: Meni se ne ljubi bit depresivna! Bo to moja življenjska definicija? Človek z depresijo?

ANTON: Ne. Ti boš na koncu slavna in uspešna. Jaz bom pri petdesetih, v nekem baru popolnoma pijan in ponosen razlagal, kako sem te poznal.

BINA: Jaz bom takrat v istem baru. Mogoče za drugo mizo, ampak bom definitivno tam.

Leila in Anton prenehata tipkati.

LEILA: Meni se zdi, da nisva izbrala dobrega dogodka.

ANTON: Ja, ni ravno zanimivo...

LEILA: To je res slaba ekspozicija.

ANTON: Bova kasneje napisala boljšo...

LEILA: Greva na najin prvi poljub?

ANTON: Prav.

Leila in Anton pričneta ponovno tipkati.

DANIEL: (veselo prepeva) Vprezimo sani, pohitimo v zimske dni, z iskrico v očeh, odmeva zvončji smeh...

BINA: *(se zasmеji)* Zvonki smeh!

DANIEL: Kaj?

BINA: Zapel si zvončji smeh. Pravilno je zvonki smeh.

DANIEL: *(prepeva naprej)* Odmeva zvonki smeh. Zvončki pojejo...

BINA: *(smeje)* Pa ti veš, da je julij?

DANIEL: Jaz sem tako zmešan trenutno, da ne vem absolutno nič, kaj se dogaja. Kateri dan je, kateri mesec, koliko je ura, kje sva...

BINA: Pa ti veš, da je moj rojstni dan?

DANIEL: *(se zresni)* Oprosti, res nisem vedel.

BINA: Ah, kako bi vedel.

DANIEL: Vse najboljše, draga Bina.

BINA: Hvala.

DANIEL: Iskreno ti želim, da bi se izšlo s fantom, s katerim si se ravno pričela dobivati.

BINA: Hvala, jaz tudi. Mi je zelo všeč.

DANIEL: Res?

BINA: Ja. Od nekdanj so mi bili všeč fantje, ki mislijo, da je Gorbačov že mrtev.

DANIEL: Ta fant ti zelo zaupa in verjame, da ne boš podatka o njegovi splošni nerazgledanosti trobila naprej.

BINA: Ne bom.

DANIEL: Torej si rak.

BINA: Ja. Kaj si ti?

DANIEL: Bik.

BINA: Hm, bik in rak. Pravijo, da gresta ti dve znamenji dobro skupaj.

DANIEL: Res? Kdo to pravi?

BINA: Pač. Zvezde.

DANIEL: No, če je pa zapisano v zvezdah, kdo sva potem midva, da bi lahko temu ugovarjala?

BINA: Ne moreva ugovarjati.

DANIEL: *(se zresni)* Bina, te lahko poljubim, čeprav sem kreten, ki ni vedel, da je tvoj rojstni dan?

BINA: *(se nasmehne)* Lahko poskusiš.

Daniel in Bina se poljubita.

LEILA: To ni bilo tako.

ANTON: Kaj ti ne štima?

LEILA: Bilo je drugače.

ANTON: Tako bolje funkcionira.

Anton nadaljuje s tipkanjem.

BINA: Lej, jebeš vse skp! Jebeš diplomu, jebeš magisterij, jebeš šiht in jebeš resno zvezo! Veš, zakaj? Ti povem zakaj? Zato, ker bo itak revolucija v roku petih let! Ta sistem nima več kej obstajat in se bo sesul sam vase. Tko da nikomur ne lizat pofukane riti, razen, če hočeš nekomu lizat pofukano rit pa še to mislim dobesečno in čist v mesen smislu, če ti to pač paše naredit svojemu spolnemu partnerju! Ne splača se več lizat pofukanih riti, ker bodo ti ljudje, ti, ki so na oblasti krivično, najbolj pojebani in zraven bojo pojebani vsi, ki so dobil šihte s tem, da so tem kretenom polizal pofukane riti. Sam da veš!

LEILA: Ne. Pač ne. To je ta tvoja želja, da si od nekdej želel imeti punco, ki je revolucionarka, ki je družbeno angažirana in podobno. Ampak, oprost, Anton, jaz preprosto nisem to.

ANTON: Jaz sem samo hotel malo začiniti zadeve. In narediti družbeni kontekst. Dodati družbeni angažma.

Anton prime zadnji list papirja, na katerega je tipkal, in ga zmečka.

LEILA: In ne nižaj jezikovne ravni.

ANTON: Saj je ne.

LEILA: Kaj pa je bila ta poplava ekstremnega slenga?

Leila tipka.

DANIEL: Službo sem dobil.

BINA: Super.

DANIEL: Jebi se.

BINA: Kaj? Zakaj?

DANIEL: Med božičnim časom bom Božiček v nakupovalnem centru.

Bina plane v neukrotljiv krohot.

DANIEL: Ni smešno.

BINA: Ponosna sem nate. Vem, kako ljubiš vse skomercializirane praznične stvari.

DANIEL: Rabim denar.

BINA: Razumem. Bodi optimist. Mogoče je to začetek čudovite kariere. Mogoče te za veliko noč najamejo, da oblečen v zajčka skakljaš po trgovinah in skrivaš pirhe.

DANIEL: Nehaj.

BINA: Lahko te najamejo za valentinovo, da oblečen v Kupida streljaš puščice v kupce.

DANIEL: Utihni ali pa te pofukam!

BINA: A oblečen v Božička?

Leila tipka naprej, na oder prideta Miha in Daniel, podajata si košarkarsko žogo.

MIHA: In, stari? Kako gre kaj z Bino?

DANIEL: Ma, stari, to je to, ti povem.

MIHA: Ja?

DANIEL: To je to, z njo se bom pač poročil.

MIHA: Kul, stari.

DANIEL: Sploh ne gre samo za seks! Vse mi je dobro z njo. Pogovori, kuhanje, vrtnarjenje, ni da ni!

MIHA: Vau, to tudi jaz iščem.

DANIEL: No, stari, povem ti, da obstaja!

MIHA: Drži se je.

DANIEL: Bom. Veš, zakaj? Ker vsakič, kadar jo samo zagledam, se mi prične citirati tista pesem od Rilkeja: »Some day, if I ever should lose you, will you be able then go to sleep...«

Anton plane v neukrotljiv krohot.

ANTON: Itak, ja! Leila, ljubica, saj sem vedel, da si malo prismojena, ampak, da si toliko?

LEILA: Kaj?

ANTON: Nimam pojma, kje si našla ta paralelni svet, kjer fant citira prijatelju poezijo? A si zmešana!?

LEILA: *(užaljeno)* To bi se lahko zgodilo.

Leila zmečka zadnji list, ki ga je popisala, Miha izgine z odra. Tipkata naprej.

DANIEL: Daj, ostani.

BINA: Zakaj?

DANIEL: Ker imam preveč časa.

BINA: Ti bi se rad zaljubil vame in me ljubil samo zato, ker ti je dolgčas?

DANIEL: Veš, kako poteka moj dan? Kakšno uro berem, pogledam kak film, grem na sprehod in po tem imam goro časa, da grem sam sebi na živce.

BINA: Ne vem, kako se ti ljubi iti samemu sebi konstantno na živce. Meni se ne bi dalo.

DANIEL: To je zato, ker imam jaz za razliko od tebe samodisciplino.

Bina se nasmehne.

DANIEL: Če ostaneš, ti povem šalo.

BINA: No, daj.

DANIEL: Veš, kaj vzklika polž, ko je na želvi?

BINA: Kaj?

DANIEL: Wiiii!

BINA: *(se nasmehne)* To je slaba šala.

DANIEL: Ne, ni. Želva je počasna, ampak polž je še počasnejši. Zato ima občutek, kot da je na vlakcu smrti, kadar se vozi z želvo.

BINA: To sem razumela. Vseeno grem.

DANIEL: Kaj pa če ti povem še eno šalo? Boljšo?

BINA: In tako sva šla. Jaz in ti. Z roko v roki, z nogo ob nogi in z bokom ob trebuhu, ker sem pač precej manjša od tebe.

ANTON: Dobro, to je dobro. Sicer bi moral biti ta del bolj lahkoten, ampak bomo že kasneje popravili.

Anton prične tipkati, Leila mu sledi.

BINA: *(ponosno)* Objavili bodo mojo kratko zgodbo!

DANIEL: Čestitke! Katero?

BINA: O fantu, ki ni bil prepričan, kdaj se nebo piše skupaj in kdaj narazen.

DANIEL: Ta je res dobra. Bravo. Vesel sem zate.

BINA: Hvala.

DANIEL: Tebi se zadnje čase dogajajo same dobre reči.

Bina prebledi in ga prestrašeno pogleda.

DANIEL: Kaj je narobe?

BINA: Meni se zadnje čase dogajajo same dobre reči.

DANIEL: To je super, a ni?

BINA: Fak. Nekaj groznega se bo zgodilo.

DANIEL: To ni elastika efekt. Samo zato, ker se zgodi nekaj dobrega, še ne pomeni, da bo sledilo nekaj slabega.

BINA: A čutiš to?

DANIEL: Kaj?

BINA: Neka zla slutnja je v zraku. Čutim jo. Poglej, kurjo polt sem dobila.

DANIEL: V zraku ni nič, samo v tvoji domišljiji.

BINA: Ti ne razumeš! Jaz nisem človek, ki ima srečo v življenju! Jaz nisem oseba, pri kateri za dežjem vedno posije sonce. Jaz sem oseba, kateri nekdo zlomi srce, nato izgubi goro prijateljev, nato njen pes zboli, nato zabrede v finančne težave in za veliki finale še njena babica umre!

DANIEL: Histerik.

BINA: O, moj bog. Nekdo bo umrl.

DANIEL: Nihče ne bo umrl.

BINA: A lahko prosim nihče ne zboli ali pa umre? Prosim, prosim.

DANIEL: Nihče ne bo umrl ali zbolel.

BINA: Moram poklicat svojo mamo, da preverim, če je vse v redu z njo.

DANIEL: Če te bo to pomirilo, prav.

BINA: Seveda me ne bo pomirilo!

DANIEL: (*Antonu in Leili*) Meni se zdi, da je čisto preveč dejavnosti v tem romanu in čisto premalo dejanj.

LEILA: Kaj pa je razlika?

DANIEL: (*jo pogleda izpod čela*) Kaj nisi brala Stanislavskega?

LEILA: Isti si kot Anton. Tudi on me neprestano intelektualno ponižuje.

ANTON: Nehajta.

Anton prične tipkati, Leila mu sledi.

BINA: A ti poješ karton pa pol jajc na teden?

DANIEL: Kaj pa naj bi jedel za zajtrk?

BINA: A je to zdravo?

DANIEL: Zakaj pa naj ne bi bilo?

BINA: A ne pravijo, da je priporočljivo, da na teden poješ največ štiri jajca?

DANIEL: Kdo to pravi?

BINA: Ne vem.

DANIEL: Jajce vsebuje vse elemente za nastanek celega novega živega bitja. To meni zveni zelo zdravo. Veš, koliko energije dobim iz tega?

BINA: In zakaj ti potrebuješ to energijo? Da poležavaš na kavču in filozofiraš o brezzveznem?

DANIEL: Ne provociraj.

BINA: Ne provociram, ampak zgolj navajam resnico. Nič ne delaš s svojim življenjem.

DANIEL: To sem že doma ves čas poslušal!

BINA: Potem pa že mora biti nekaj resnice v tem. Kaj si pa že dosegel v življenju? Če bi te nekdo vprašal, na kaj si najbolj ponosen v svojem življenju, kaj bi mu odgovoril? Da si enkrat v eni noči vzel sedem različnih drog in vseeno ostal živ?

DANIEL: Definitivno ne bi odgovoril, da sem ponosen na punco, ki sem si jo izbral.

BINA: Vse, kar imaš v življenju, je gora priložnosti, ki si jih zamudil, ker si bil preveč zadrogiran in uničen, da bi jih izkoristil.

DANIEL: Utihni, ali pa...

BINA: Ali pa kaj? Kaj boš naredil? Nič, ne boš naredil. Potegnil boš črto kokaina ali pa prižgal nov joint, a ne?

DANIEL: Včasih si želim, da bi bilo družbeno sprejemljivo udariti žensko.

BINA: A sedaj boš pa še seksističen? Ne boš me udaril samo zato, ker sem ženska? Veš, kako zelo ne maram mačizma.

DANIEL: Bina, resno, nehaj.

BINA: Včasih si imel potencial. Obetal si. Sedaj pa si preveč spran od drog, da bi lahko karkoli naredil ali dosegel.

DANIEL: Zveniš kot moj foter!

BINA: Tvoj foter verjetno vsaj zna zadovoljiti žensko!

DANIEL: Nehaj ali pa ti bo žal.

BINA: Nisi dovolj moškega, da bi lahko karkoli naredil.

DANIEL: Bina!

BINA: Navaden luzer si, ki ga niti pokonci ne more spraviti in pofukati svoje punce.

Daniel odide do Bine in jo grobo potisne ob zid. Pričneta seksati.

DANIEL: *(med seksom)* A še vedno misliš, da nisem moški?

BINA: Ne.

DANIEL: A je kateri drugi luzer, ki te je fukal, imel tako velikega?

BINA: Ne. Tvoj kurac je največji, kar sem jih imela v sebi.

DANIEL: Misliš, da bi bil moj foter boljši?

BINA: Ni šanse.

DANIEL: Daj mi povej o drugih luzerjih, ki so te fukali, preden si spoznala mene.

BINA: Z vsemi sem morala hliniti orgazem.

DANIEL: A je bilo veliko teh luzerjev?

BINA: Ja.

DANIEL: Mala manipulativna kurbica si.

BINA: Mhm.

Danielu pride.

BINA SONG:

*In potem si ti pil.
In me vprašal, zakaj jaz ne pijem.
In potem sem še jaz pila.
In potem sva skupaj pila.
In si mi čisto pijan rekel, da me imaš rad.
Potem sem ti hotela reči, da tudi jaz tebe.
Ampak ti si že pričel bruhat.
In po bruhanju si mi dal poljub.
In bilo je lepo.
Ampak potem sem še jaz bruhala.
Ker ni bilo samo lepo.
Ampak tudi malo ogabno.
In potem sva skupaj bruhala.
Ker samo to znava.
Ljubit, pit in bruhat.*

*Rada imam tebe in rada imam gin.
Ne razumem, zakaj nista za skupaj.
Kadar imam samo gin, te nevzdržno pogrešam.
Kadar imam samo tebe, pogrešam gin.
Kadar imam tebe in gin, mi pa dopizdiš.
Kadar nimam ne tebe, ne gina,
Je vse prazno in brez smisla.*

Anton in Leila pišeta naprej.

DANIEL: Povej mi pravljico.

BINA: Ne znam nobene na pamet.

DANIEL: Izmisli si jo.

BINA: Nekoč za devetimi gorami in sedmimi vodami je živela družina ježkov. Mama ježek, ata ježek ter mali ježek. En dan je ata ježek rekel: »Grem v gozd nabrat drva.« In mama ježek mu je odgovorila: »Končno! To ti že dva tedna govorim, da naredi!«

DANIEL: In tako je ata ježek odšel v gozd, mama ježek pa je šla k sosеду, s katerim je imela afero.

BINA: (*Antonu in Leili*) Kaj pa če bi vpletli klasičen slovanski motiv »Daj mi nekaj, kar ne veš, da imaš doma?«

LEILA: Dobra ideja.

DANIEL: Sosed je rekel mami ježek: »Ne bom povedal tvojemu možu, da ga varaš z mano, če mi daš nekaj, kar ne veš, da imaš doma.« Mama ježek je pomislila, da nobena stvar, za katero ne ve, da jo ima doma, ne more biti karkoli vredna, zato se je seveda strinjala.

BINA: Ko se je vrnila domov, jo je doma čakalo presenečenje. Ata ježek se je namreč odločil, da bo svojo ženo prijetno presenetil. Kupil je ji čudovit lestenec, ki si ga je mama ježek želela že od malega.

DANIEL: Mama ježek je za trenutek občutila evforijo sreče, nato pa se spomnila na obljubo, ki jo je dala svojemu sosеду.

BINA: Sosed je potrkal na vrata, prijel lestenec in ga odnesel.

DANIEL: Mama ježek je za lestencem jokala tri dni in tri noči, nato pa si prisegla, da nikoli več ne bo varala svojega moža.

BINA: In živeli so srečno do konca svojih dni.

DANIEL: (*Antonu in Leili*) Kaj pa je z malim ježkom?

ANTON: Kaj?

DANIEL: Ježa imata tudi sina, ki je omenjen na začetku, v zgodbi pa ga nikjer ni.

ANTON: Pa res.

Anton prične tipkati.

BINA: Medtem, ko se je vse to dogajalo, je mali ježek ves čas igral računalniške igrice in ni opazil, da se doma dogaja karkoli nenavadnega.

DANIEL: In živeli so srečno do konca svojih dni.

Leila in Daniel tipkata naprej.

BINA: *(jezno in naveličano)* A si mogel prit zadet?

DANIEL: Kaj ti mori?

BINA: Moja podelitev je bila! Ti pa prideš tja s krvavimi očmi, se na veliko bašeš s hrano in razlagaš ljudem o tem, da je največja ironija Rusov, da je njihovo nacionalno žganje narejeno iz krompirja!

DANIEL: Pridelka, ki ga je Kolumb prinesel iz Amerike! Rusi sovražijo Ameriko!

BINA: Prvo kot prvo, krompir je iz Južne in ne Severne Amerike. In drugo kot drugo. Ruska vodka je narejena iz žitnic.

DANIEL: Ne vse. Nekatere so narejene iz krompirja.

BINA: Vodka se je v Rusiji pojavila okoli 1410. Kolumb pa je odkril Ameriko 1492. Torej prva vodka definitivno ni bila narejena iz krompirja.

DANIEL: Pismo si pikolovska!

BINA: Oh, zvij pa pokadi en joint, drugega itak ne znaš!

Daniel odide do Bine in jo prične gladiti po stegnu, Bina ga odrine.

BINA: Ni šanse.

DANIEL: Zakaj ne?

BINA: Ker si zadet! Nočem seksati s tabo, kadar si zadet!

Daniel se užaljen odmakne od nje.

BINA: Greva za božič k meni domov?

DANIEL: Ne.

BINA: Zakaj ne?

DANIEL: Ker se ti vedno napiješ in zmerjaš svojo mamo.

BINA: Ne pa ne.

DANIEL: Lani je letel pire krompir po zraku. Na steni v vaši jedilnici je še vedno masten madež, kamor je priletelo bedro od piške... Preveč piješ.

BINA: A moraš težiti?

DANIEL: Skrbi me zate. Potem pa jamraš, da si depresivna. Seveda si depresivna, če pa toliko piješ.

BINA: Jaz nisem depresivna, ker pijem. Jaz pijem, ker sem depresivna.

DANIEL: Mogoče bi morala h kakemu strokovnjaku po pomoč.

BINA: A to ti hočeš? Da sem od antidepressivov zadrogiran zombi?!

DANIEL: A si ti res prepričana, da v svojem otroštvu nisi doživela spolne zlorabe?

BINA: Ja, seveda sem prepričana.

DANIEL: Naši obrambni mehanizmi so neverjetni, veš. Lahko, da je tvoj spomin zatrl spomin, ker se v tistem času nisi znala soočiti s tem, in sedaj ta potlačen spomin prihaja na plano v podobi depresije.

BINA: Nehaj. Ja, se zavedam, da je spolna zloraba velika travma, imam nekaj kolegic, ki so jo doživele, in se težko soočajo s tem. Ampak moja zgodba pač ni zgodba o spolni zlorabi, zato me že enkrat nehaj prepričevati, da sem jo doživela!

DANIEL: Samo pomagati ti hočem. Vem, kako je, če se moraš boriti z depresijo.

BINA: Ne, ne veš. Ti misliš, da je depresija občutek nepopisne žalosti in brezsmiselnosti. Pa to ni res. Depresija je... Depresija je... Konstantno zavedanje minljivosti vsega... O, fak.

Bina prične hitro in silovito dihati.

DANIEL: Imaš spet napad?

BINA: Ja.

DANIEL: Ne dihaj toliko, ker boš vase spravila preveč kisika in padla v nezavest.

BINA: Občutek imam, da se bom zadušila.

DANIEL: Uleži se.

BINA: Če se uležem, me je strah, da bom umrla.

DANIEL: Potem pa stoj.

BINA: Če stojim, imam občutek, da mi bodo noge odpovedale, in bom padla po tleh.

DANIEL: Uleži se.

BINA: Nočem.

DANIEL: Bolje bo.

BINA: Bojim se, da se bom vrgla čez okno.

DANIEL: Ne boš.

BINA: Občutek imam, da se mi bo zmešalo.

DANIEL: Ne bo se ti.

BINA: Bojim se, da bom umrla.

DANIEL: Ne boš. Uleži se in jaz se bom ulegel nate. Bolje ti bo.

Bina se uleže na tla, Daniel se uleže nanjo.

BINA: Ne, ne, ne, ne, prosim, pojdi dol, zadušil me boš.

DANIEL: Umiri se.

BINA: Ne morem!

DANIEL: Umiri dihanje.

BINA: Pejd dol z mene!

DANIEL: Sprosti se, vse bo v redu. Globoko zajemi sapo... Tako. Sedaj pa jo počasi izdihni. Tako, ja. Še enkrat.

Bina se umiri in prične normalno dihati.

DANIEL: Sem ti rekel, da ti bo tako bolje.

ANTON: *(Leili)* Vidiš, neštetokrat sem ti rekel, da bi ti pri tvojih paničnih napadih pomagalo, če bi mi dovolila, da se uležem nate, pa mi nisi nikoli dovolila!

Leila ga ignorira in piše naprej.

DANIEL: A se mi lahko enkrat v življenju nekaj zgodi dobrega brez grenkega priokusa?

BINA: Kaj te matra?

DANIEL: Poln kufer imam tega, da sam sebi ves čas lažem in si govorim, da imam srečo v življenju. Pač, nimam je. Nimam sreče.

BINA: Lahko bi bilo slabše.

DANIEL: Seveda bi lahko bilo. Ampak ravno ta umetni optimizem mi gre pa še bolj na živce! Na živce mi gre, da si govorim, da imam srečo v življenju samo zato, ker nimam raka. To pač ni merilo za srečo.

BINA: Iracionalen si.

DANIEL: In sedaj me je strah, da bom dobil raka, ker sem to rekel. Kadit bom nehal.

BINA: Ja, gotovo.

DANIEL: Dobro, mogoče ne bom nehal kadit, bom pa nehal pit pa rekreativno jemal droge.

BINA: Mhm.

DANIEL: No, prav. Pač, začel bom laufat trikrat na teden.

BINA: Sovražiš tek.

DANIEL: Nekaj moram spremeniti. Začel bom jest solato. Ja, začel bom jest solato.

BINA: Ne maraš kisa.

DANIEL: Zakaj si vedno takšen cinik?! Si mi lahko enkrat za spremembo v oporo?!

LEILA: Spet ti tvoji izbruhi jeze in agresije!

ANTON: Pa kaj naj naredim! Imam pač več testosterona kot ti! Kaj hočeš? Ti dam eno svoje jajce?

LEILA: To ni smešno.

ANTON: Ja, kaj. Jaz pač povem stvari. Pol pa, če je smešno, je smešno, če ni, pa pač ni.

LEILA: No, ti jaz povem, da ni smešno.

BINA: Meni se zdi smešno, Anton.

LEILA: *(sarkastično)* Seveda ti je smešno. Anton te je napisal tako, da se smejiš njegovim šalam. Ker lažje je napisati novega človeka, ki se bo smejal njegovim glupim, neizvirnim šalam, kot pa popraviti in izboljšati svoj smisel za humor, a ne, Anton?

Anton odide do Bine.

ANTON: Se ti je res zdela posrečena šala?

BINA: *(se hihita)* Zelo.

ANTON: *(zapeljivo)* Hočeš slišati še eno?

BINA: Prav.

ANTON: Kako se oglašá hišni zvonec od opic?

BINA: Kako?

ANTON: King kong, king kong!

Bina se igrivo zahihita, Anton se prične igrati z njenimi lasmi.

LEILA: Po kateri logiki, naj bi to bilo smešno? Prvo kot prvo, opice nimajo zvoncev na hišnih vratih. Drugo kot drugo, opice nimajo hiš. Tretje kot tretje, King Kong je plod človeške domišljije, opice ne vejo, da obstaja!

Bina in Anton se poljubita.

LEILA: Odlično, Anton. Čestitke. Poljubljaš se z izmišljeno osebo. Glej, da boš naslednjič to omenil svojemu psihoterapevtu. Me zelo zanima, kaj ima doktor Majer za povedati o tem. In upam, da se zavedaš, da če bi katerikoli peti človek videl to, bi videl zgolj debila, ki liže zrak!

DANIEL: Dovolj!

Daniel odide do Bine in Antona, ju spravi narazen in udari Antona.

ANTON: Zakaj pa sedaj to?

DANIEL: Ne moreš poljubljati moje punce!

ANTON: Saj je tudi moja punca.

DANIEL: Ne, je samo nenatančna kopija tvoje punce.

ANTON: No, torej je moja punca.

DANIEL: Ne, ni. Moja punca je.

ANTON: Ampak ravno zaradi tega, je nekako tudi moja punca.

DANIEL: A vidva debila sploh vesta, kaj točno počneta? Ker meni se zdi, da nimata pojma o svoji zgodbi ali o čem je.

BINA: Ja, da ne govorimo o strukturi in dramskemu trikotniku. Nič od nič nikjer!

DANIEL: Tudi ne vesta točno, kaj je fikcija in kaj realnost!

BINA: Kje se prične eno in kje drugo!

DANIEL: Kaj je uporabno za zgodbo in kaj ne!

BINA: Kaj je prepričljivo in kaj ne!

DANIEL: Kaj funkcionira in kaj ne!

BINA: Kaj je glavni zaplet in kaj stranski!

DANIEL: Kaj bi vidva rekla, da je tema romana?

ANTON: Ljubezen.

BINA: Ni šanse. Če mene vprašaš, je samodestrukcija.

DANIEL: Kaj je ciljno bralstvo?

LEILA: Pač, študentje.

BINA: Pfff, kvečjemu srednješolci. Pa mogoče kakšen bruc. Ampak bi mu verjetno postalo dolgčas med branjem.

DANIEL: Midva greva na pavzo, vidva pa malo razčistita pojme.

Daniel in Bina odideta z odra. Leila in Anton se zmedeno spogledata.

LEILA: Mene postaja strah.

ANTON: Ja, preveč postajata...

LEILA: Človeška.

ANTON: Ja. Svobodno voljo dobivata.

LEILA: Sta kot dva uporniška najstnika, ki so jima podivjali hormoni.

ANTON: Kaj pa če zбриševa par reči? Misliš, da gremo lahko nekaj korakov nazaj?

LEILA: Ni tako enostavno.

Na oder se vrmeta Bina in Daniel.

ANTON: Sta se pomirila?

BINA: Vidva sta preveč neiskreno do samih sebe in drug do drugega, da bi lahko skupaj napisala roman.

ANTON: Ni res.

BINA: Ti Leili vedno poveš resnico?

ANTON: Ja.

BINA: Res? Potem pa povej, kaj si misliš o njeni poeziji?

ANTON: *(oklevajoče)* Leila, oprusti, ampak tvoja poezija je obupna. Nimaš občutka za ritem, za metrum še slišala nisi, rime in asonance uporabljaš, kadar ti zapaše, tako malo po občutku, na katerega se res ne bi smela zanašati, sama struktura tvojih pesmi pa je tako nikakva, da je škoda izgubljati besede.

LEILA: *(užaljeno)* Moja poezija je pač punk.

ANTON: Punk je mrtev.

LEILA: Punk nikoli ne bo mrtev!

BINA SONG: *Daj mi povej,
Kaj je na njej.
Kaj ti tam vidiš.
Česar jaz ne.*

*Daj mi povej,
Da nič ni okej.
Nehaj se delat,
Da vse je v redu.*

*Daj mi povej,
Kako zdaj naprej.
Kaj bo ostalo
In kaj bo minilo.*

*Rekel si, da je vse,
Kar povem, neumnost.
Obmolknila sem.*

*Čez dve minuti si vprašal,
Zakaj kar sem kar naprej tiho.*

Leila prične tipkati, Daniel postane odsoten in nemiren.

BINA: Kaj je narobe?

DANIEL: Nič. Vse je super.

BINA: Poglej me v oči.

Daniel jo pogleda v oči, Bina prime rokav njegove majice in ga zaviha.

BINA: Pizda, Dani, obljubil si mi!

DANIEL: Kaj sem ti obljubil?

BINA: Obljubil si mi, da je heroin meja, ki je ne boš nikoli prečkal!

DANIEL: Saj sem samo enkrat. Ne bom več.

BINA: Pri heroinu ni nikoli samo enkrat!

DANIEL: Še ti poskusi. Všeč ti bo.

BINA: Zakaj vedno skušaš vse uničiti?

DANIEL: Smiliš se mi, ker si tako ozkogleda. Smiliš se mi, ker nočeš občutiti tega, kar trenutno občutim jaz.

BINA: Izgini iz fleta. Ne morem te gledati takega.

Daniel odide. Anton tipka naprej. Na oder pride Bojan in pristopi do Bine.

BOJAN: A ti tudi kdaj zjutraj vstaneš, se stehtaš, nato greš na WC, se ponovno stehtaš in si srečna, ker tehtnica kaže pol kilograma manj?

Bina plane v smeh.

BINA: Ne.

BOJAN: Ja, jaz tudi ne.

BINA: To je verjetno najslabše osvajanje, kar sem jih kdaj doživela.

BOJAN: Nisem sam kriv, da sem obupen v tem... V svoji astrološki karti imam Saturna zraven Venere...

BINA: To je menda kar težaven aspekt.

BOJAN: Ja, je...

BINA: Ampak izpade nekoliko mevžasto, če se tip ukvarja z astrologijo, veš?

BOJAN: Vem, vem. Ampak, lej, jaz imam Plutona v dvanajsti hiši, tako da sem nagnjen k temu, da me zanimajo takšne reči...

Bina se zahihita.

BOJAN: Kako bi pa ti zapeljala neznanca v baru?

BINA: *(se zapeljivo nagne k Bojanu)* Jaz imam v denarnici kondom, ki mu danes poteče rok uporabe in se mi zdi grozna potrata, da bi šel v nič... Imaš kakšno idejo, kaj naj naredim z njim?

BOJAN: Daj ga otrokom, da ga napihnejo v balon in odigrajo igro odbojke.

Bina se zahihita, Bojan jo poljubi. Na oder se vrne Daniel, Bina odide do njega.

BINA: Mogoče je vlak, da bi midva osrečila drug drugega, že odpeljal.

DANIEL: Kaj?

BINA: Bolj je verjetno, da ta vlak nikoli ni prispel. Najbolj verjetno pa je, da nikoli ni obstajal.

DANIEL: Kaj je narobe?

BINA: Tako sem neumna.

DANIEL: Zakaj?

BINA: Nekako sem te prevarala...

DANIEL: Kaj?!

Bina zmedeno pogleda Bojana, ki še vedno stoji sredi odra, nato se obrne k Leili in Antonu.

BINA: Kaj pa je sedaj z Bojanom?

ANTON: Nič, Bojanovega dela je konec.

BOJAN: Kako, mojega dela je konec?

LEILA: Nisi več pomemben za zgodbo. Tako da izgini iz nje.

DANIEL: Tako se ne piše!

BOJAN: Ne moreš me samo naključno vpeljati v zgodbo, ko me potrebuješ, nato pa me brez razloga vreči ven! Človek sem, ne pa rekvizit!

BINA: Tako je. Kaj je njegova karakterizacija?

ANTON: Ni pomembna. Tega ne bova uporabila v romanu.

BOJAN: Tudi če vidva ne bosta uporabila v romanu, morata vseeno vedeti. Kaj pa je moja motivacija? Zakaj sem se zapletel z Bino?

LEILA: Ker ti je bila všeč.

BOJAN: Zakaj mi je bila všeč?

LEILA: Ker te je spravila v smeh, ko si bil žalosten.

BOJAN: Zakaj pa sem bil žalosten?

LEILA: Ne vem. Imel si enega tistih dni.

BOJAN: Torej trpim za depresijo?

LEILA: Samo zato, ker je človek občasno žalosten, še ne pomeni, da ima depresijo!

BOJAN: Torej imam bipolarno motnjo?

LEILA: Ne!

BOJAN: Kaj pa? Zakaj sem bil tako žalosten, da sem se dal dol z Bino?

LEILA: Odpustili so te.

BOJAN: Kje pa sem delal?

LEILA: V proizvodnji s hrano.

BOJAN: Torej sem brez izobrazbe?

LEILA: Pustil si študij.

BOJAN: Zakaj?

LEILA: Ni važno! Skratka, Bina te je izkoristila, ker je bila razočarana in jezna na Danija, in to je vse, kar je pomembno za najino zgodbo. Sedaj izgineš.

BOJAN: Kam naj izginem?

LEILA: Kamor hočeš.

BOJAN: Se še kaj vrnem? V tretjem dejanju?

LEILA: Ne.

BOJAN: Zakaj ne?

LEILA: Ne vem. Ker umreš.

BOJAN: Kako umrem?

LEILA: V prometni nesreči.

BOJAN: Torej sem slab voznik?

LEILA: Ne. Nekdo drug se zabije vate.

BOJAN: Ga bo moja družina tožila?

ANTON: Ni pomembno.

BOJAN: Tako se ne piše.

LEILA: Tako to gre v resničnem življenju. En dan si tu in drugi te ni in ni vedno logike.

DANIEL: Ja, tako je v resničnem življenju. Ampak zgodbe niso napisane po resničnem življenju! Nisi prebrala niti ene knjige o osnovah pisanja?

LEILA: Koga briga! Postmodernizem je že davno mimo. Pravila se že nekaj časa krši. Z Antonom lahko piševa, kakor nama paše!

BINA: Ne znam opisati, kako zelo mi gre to na živce pri današnjih ustvarjalcih! Briga me za Aristotela! Formo je potrebo uničiti! Pravila prekršiti! Jaz sem vendar umetnik! Delam po navdihu in ne po pravilih!

LEILA: Ti, Bina, bodi tiho! Ti, Bojan, pa izgini!

BOJAN: Aja, a moja smrt ne bo izpisana na papir?

LEILA: Ne.

BOJAN: Zakaj ne?

LEILA: Nisi dovolj pomemben.

BOJAN: Prav. Nič, Bina in Daniel, lepo vaju je bilo spoznati.

BINA: Pogrešala te bom.

ANTON: Ne ga ne boš!

BINA: Ne bom te pogrešala.

BOJAN: Žal mi je, ker se ni obneslo med nama.

ANTON: Ne, ti ni! Ni ti žal, da se ni obneslo!

BOJAN: Prav. Ni mi žal, da se ni obneslo med nama... Zakaj pa mi ni žal? Vseeno je bilo lepo, kar je bilo med nama, dokler je pač trajalo. Vseeno so mi bile simpatične brazgotinice, ki jih ima Bina na svojih sencih, vseč mi je bilo, kako si je grizla ustnico, ko je bila nervozna...

LEILA: Izgini že!

Bojan izgine z odra.

DANIEL: To je bilo pa zelo nekorektno od vaju.

BINA: Kritiki vaju bodo raztrgali.

DANIEL: Prvenec Antona Freliha ter Leile Blatnik je še eden od slogovno in idejno ponesrečenih poskusov iskanja globine, v materialu, v katerem v resnici ni nikakršne globine.

LEILA: Briga me.

DANIEL: Zakaj sta vidva tako posebna? Zakaj mislita, da bi ljudje radi brali zgodbo o vama, namesto, da bi vzeli v roko preprosto Romea in Julijo?

ANTON: (*Bini*) Če me ima res tako rada, kot pravi, da me ima, zakaj mi je potem to naredila? Zakaj je spala s tem kretenom?

BINA: Ker nima rada sebe.

Leila prične pisati na tipkarski stroj.

BINA: Daj, no. Zadnjič. Samo to te prosim.

DANIEL: Nehaj se poniževat.

BINA: Hočem te še enkrat čutiti v sebi. In hočem se ob tem zavedati, da je zadnjič. Samo to hočem. Da te še enkrat čutim v sebi in se zavedam, da je zadnjič.

DANIEL: Imej malo samospoštovanja.

Daniel se obrne k Leili in Antonu.

DANIEL: Se meni samo zdi, ali je to bolj zgodba o Leili kot pa o vajini zvezi?

BINA: Seveda je to zgodba o Leili. Vse njene zgodbe so o njej. Anton je v njenem življenju samo neka B zgodba, ki služi temu, da podkrepi svojo trmasto poanto, da je sama in je nihče ne razume.

LEILA: To ni res.

BINA: Priznaj si. Obsedena si sama s seboj in ne vidiš pet centimetrov pred svojim nosom. Nič drugega na tem svetu ti ni zanimivo.

LEILA: Seveda mi je.

ANTON: V resnici ti res ni. Ne morem verjet, da šele sedaj to vidim. Nikoli nikamor ne greva midva, vedno greš ti in jaz s teboj. Nikoli nisva nečesa videla midva, ampak si vedno videla nekaj ti, jaz pa sem bil po naključju s teboj.

LEILA: Sedaj si mi pa res stopil na živec. Ta knjiga bo imela posvetilo: »Za vse ljudi v mojem življenju, z izjemo Antona!«

ANTON: A se ti sploh slišiš? A slišiš, kakšne bedarije prihajajo iz tvojih ust?

LEILA: Včasih so ti bile moje bedarije všeč.

BINA: So mu bile. Dokler ni ugotovil, da si navaden egocentrik.

LEILA: Ti bi morala najbolj od vseh vedeti, da to ni res.

BINA: Najbolj od vseh se zavedam, kako zelo je to res. Vem, ker se sovražim.

LEILA: Ni moj problem, da se sovražiš.

BINA: Če se jaz sovražim, to pomeni, da se tudi ti sovražiš.

LEILA: Jaz se imam rada.

DANIEL: Res? Če bi se imela rada, bi potem kadila cigareto za cigareto in zlivala vase pivo za pivom?

LEILA: Jaz pijem samo zato, ker mi je to všeč.

DANIEL: Že pet let iščeš srečo na dnu kozarca. Mogoče je čas, da jo pričneš iskati nekje drugje, ker je na dnu kozarca več kot očitno ni.

LEILA: A to je sedaj nenadoma intervencija glede mojega alkoholizma?

ANTON: Ne, ni. Ampak moram priznati, da kadar govoriš res ne vem, kaj govoriš ti in kaj govori alkohol, ki tolče po tvoji psihi.

DANIEL: Meni se zdi, da moraš ti nehat pit, ker je alkohol pričel načenjati tvoje pisanje.

LEILA: Vsi veliki umetniki so pili.

ANTON: Meni se zdi, da je to samo mit. Poznam goro alkoholikov, ki niso umetniki, ampak samo preprosto alkoholiki.

LEILA: Moj najljubši pisatelj je Hemingway. On je ustvarjal tako, da se je zbudil navsezgodaj zjutraj, spil viski in pričel pisati. In po mojem mnenju je izpod njegovega peresa nastalo nekaj največjih del svetovne literature.

BINA: To je res. In trdil je da je potrebno življenje uživati na polno, biti v svetu in izkusiti stvari. Ampak res je pa tudi, da se je na koncu ustrelil v glavo. Nekaj je očitno že moral delati narobe, ker ne vem, zakaj bi se drugače fental, a ne?

LEILA: Ni čas za to, da bi nehala pit.

ANTON: Nikoli ne bo pravi čas za to.

DANIEL: No, saj ti, Anton, pa tudi nimaš ravno za pridigati.

ANTON: Oprosti?

DANIEL: Lahko bi bil izjemen pisatelj. Ampak si na neki točki nehal brati in delati na svojem pogledu na svet ter pričel nazadovati.

ANTON: Moje znanje bo vedno moje in moj slog je nekaj, kar mi je dano.

BINA: Misliš, da se ne vidi, da si zadnji dve leti zgolj sedel pred televizijo in brskal po internetu? To se da razbrati v tvojem slogu. Nazaduje. Ne rasteš kot ustvarjalec.

DANIEL: Tudi droge so že naredile svoje.

ANTON: Nisem narkoman.

DANIEL: Ne pravim, da si. Saj pri drogah ni največji problem fizična odvisnost. Iz te se že lahko rešiš. Problem je, da ti droge uničijo center zadovoljstva v možganih. Ni važno, karkoli dosežeš v življenju, nikoli več ne boš občutil takšnega zadovoljstva, kot si ga, ko si bil na heroinu.

BINA: Ni to žalostno? Predstavljaš si, da se ti rodi otrok, in ti ga prvič držiš v rokah, in vse, kar lahko ob tem pomisliš je: »Ok, to je kar v redu občutek, ampak niti slučajno se ne more kosati s heroinom.«

DANIEL: Psihološki samomor si naredil. In intelektualni.

BINA: Vidva sta samo še zgled fizičnega in psihološkega propada mladih ljudi.

DANIEL: Nepotrpežljiva idiota sta.

BINA: Namesto, da bi čakala na svoj veliki trenutek in se pripravljala nanj, ste si raje zakisala telo in možgane z drogami, alkoholom, nikotinom in slaboumnostmi.

DANIEL: Sedaj tudi, če bi prišel vajin trenutek, bi zajebala, ker preprosto nista pripravljena nanj!

LEILA: *(naveličano)* A lahko naprej delamo?

DANIEL: Prav.

BINA: *(Danielu)* Zamuja mi.

LEILA: *(Bini)* Ne, ti ne! *(Antonu)* Kaj to pišeš?!

Anton dvigne roke.

ANTON: Jaz nič ne pišem.

BINA: Pa ves čas mi je slabo, zjutraj mi gre na bruhanje, utrujena sem, moje prsi so občutljive...

LEILA: To ni res!

DANIEL: To je odlično!

LEILA: Ni odlično! Ni se zgodilo!

BINA: Tiho, Leila. Sama si kriva. Zakaj si pa seksala brez kondoma!?

LEILA: Saj sva pazila!

DANIEL: Srečen sem.

BINA: Samo ena težava...

DANIEL: Kaj?

BINA: Nisem prepričana, če je tvoj ali od Bojana...

LEILA: A lahko pozabimo na Bojana?

ANTON: Ne, Leila, ne moremo pozabit na Bojana! Zgodilo se je! Ne moreva kar pomesti pod preprogo vsega skupaj.

LEILA: Anton, ne še ti.

ANTON: Ne morem pozabit! Ne najdem načina, da bi ti oprostil!

Anton prične pisati.

GLAS BININE MAME: Vidiš. Kako si me ti obsojala, ko sem prevarala tvojega očeta. Kako si mi zamerila, ker naju je zapustil...

LEILA: Mama, ne še ti, no!

GLAS BININE MAME: Sedaj pa si naredila isto napako, kot sem jo jaz. Kako se počutiš ob tem?

LEILA: Mama, izgini!

GLAS BININE MAME: Ista si kot jaz. Tako kot jaz, boš ostala sama in se do konca življenja grizla zaradi napak, ki si jih sama naredila!

LEILA: Ne! (*Antonu*) Ne morem verjet, da si mojo mamo vpletel v to!

ANTON: Zdi se mi pravi čas, da ji oprostiš. Ni njena krivda, da si postala takšna prasica, kakršna si!

LEILA: Pošlji jo domov!

ANTON: Ne.

LEILA: Prav, sam si prosil za to.

Leila prične tipkati.

GLAS DANIELOVEGA OČETA: Nič ne bo iz tebe. Samo travo kadiš vse dni. Vso prihodnost si boš uničil. Skrajni čas je, da odrasteš, postaneš moški in pričneš sprejemati odgovornost.

DANIEL: Ati, jaz ne vem, kje je poanta. Naj celo življenje plezam po neki socialni in finančni lestvici samo zato, da enkrat pridem do vrha, in na koncu tam zgijem? Sem videl že veliko filmov na to temo in vem, kako se konča. So mi super filmi, ampak, če bi bil pa lik iz teh filmov, mi pa ne bi bilo kul.

GLAS DANIELOVEGA OČETA: Mogoče moraš metat stran čas z gledanjem filmov in se kaj naučit od realnih ljudi.

DANIEL: Ne poznam človeka, za katerega bi rekel, da je resnično srečen in da bi sam želel imeti takšno življenje, kot ga ima on. Ne poznam. Vedno, kadar malo od bližje spoznam ljudi, ki jih občudujem, ugotovim, da niso srečni, ampak zakompleksani.

GLAS DANIELOVEGA OČETA: Mogoče bi moral ti malo manj razmišljati pa namesto tega kaj ponarediti na kmetiji. Krave je treba pomolsti, prašiči rabijo novo steljo, njivo je treba preorati...

ANTON: Dobro, dobro, Leila, si me prepričala. Ne bom več vpletal tvoje mame, če ti ne boš več vpletala mojega očeta!

Anton in Leila zmečkata zadnji list papirja, ki sta ga popisala.

DANIEL: Mogoče pa je kmetovanje rešitev. Odjebesh civilizacijo, mesto in vso nesnago ter greš na kmete živeti bolj preprosto življenje.

BINA: Mislim, da tudi to ni rešitev. Tam te pa lahko kakšni klopi pa malarija pojebejo.

DANIEL: Daj, greva.

BINA: A to govoriš meni Bini, kot človeku, ali kot liku v romanu.

DANIEL: Kot liku.

BINA: Prav. Kam pa greva?

DANIEL: Ne vem. Sam odjebiva te bolnike pa pojdiva.

BINA: Zakaj?

DANIEL: Ker bova propadla kot človeka, če ostaneva tu.

BINA: In kaj bova drugje?

DANIEL: Ne vem, bova že.

BINA: Pa saj ti veš, da sva že ene petkrat odšla pa se ravno tolikokrat tudi vrnila, a ne?

DANIEL: Ampak tokrat bo pa zares in za zmeraj.

BINA: Ne verjamem ti več... (*Antonu in Leili*) Meni ni všeč ime Bina.

ANTON: Meni je všeč.

BINA: Hočem drugo ime.

ANTON: No, ti nimaš besede pri tem. Jaz sem tvoj stvaritelj.

BINA: Ne moreš igrati boga. Od sedaj naprej mi je ime Kleo.

ANTON: To ne gre tako.

DANIEL: Kleo, si našla tisto, kar si iskala?

KLEO: (*Antonu*) Vidiš, da lahko!

ANTON: (*Leili*) Ni mi všeč, kar sva ustvarila.

LEILA: Pošasti sta.

DANIEL: Meni se zdi, da bi Kleo lahko imela večje joške.

ANTON: Ne.

Kleino oprsje se nenadoma poveča.

KLEO: Vau!

Anton se zastrmi v Kleino oprsje.

LEILA: *(jezno)* Sem vedela! Sem vedela, da si želiš, da bi imela večje joške! A samo ženske se popravlja, moški ste pa svetel zgled popolnosti?

Daniel ima nenadoma na nosu očala in nosi reklamno majico na kateri piše: »Ker si zaslužiš le najboljše!«

KLEO: *(Danielu)* Ne morem verjeti, da si mi pustil, da sem odšla.

DANIEL: Hotela si it.

LEILA: *(Antonu)* Kaj se dogaja?

ANTON: Nimam pojma.

KLEO: Nisem želela, da mi pustiš, da odidem.

DANIEL: Pustil sem ti, da si naredila točno to, kar si želela.

KLEO: Niti za rojstni dan mi nisi pisal.

DANIEL: Mislil sem, da nočeš, da ti pišem.

BINA: Seveda sem želela, da mi pišeš!

DANIEL: In kaj bi mi odpisala, če bi ti pisal?

BINA: Napisala bi ti, da odjebi!

DANIEL: Zakaj bi ti potem pisal?

KLEO: Ker je bil moj rojstni dan!

KLEO SONG:

Kaj ti men delaš, celo me pereš.

Cel dan sem mal gor, nato dol.

Pa spet gor, nato dol.

Malo žalostna, malo vesela,

Malo poražena, malo blažena.

Ponavad zvečer v solzah zaspim.

Kaj ti men delaš, ful mi presedaš,

Ko praviš, da me nimaš rad

Pa me gledaš, kot da me maš.

Ko praviš, da me maš rad,

Pa me gledaš, kot da me nimaš.

A se loh že odločiš, drugač se bom js.

Kaj ti men delaš, napočas me ubijaš,

Pivo za zajtrk, gin za kosilo, šnopc za večerjo.

Cigareta za cigareto med obroki.

Pepelnik je poln, trafika zaprta, škatla pa prazna.

Strmim v prazno in čakam, da mineš.

Pa kr ne mineš pa ne mineš.

Kaj ti men delaš, kadar me gledaš.

Še bolj pa kadar me ne.

Kadar nalašč umikaš pogled.

Takrat vse boli in hočem te ranit.

Pa te ne znam in nočem in ne bom.

Raje se delam, da je vse kul.

Doma pa jočem s flašo v roki.

Kaj ti men delaš,

Zakaj mi to delaš.

Pička ti materna,

Nimaš me rad.

Kleo odide z odra in se vrne z otroškimi vozičkoma.

DANIEL: Kleo, dolgo se nismo videli.

KLEO: Res je.

DANIEL: Nisem vedel, da si rodila.

KLEO: Tvoj je.

DANIEL: Kaj?

KLEO: Saj sem ti pustila sporočilo na telefonski tajnici, da si postal oče.

DANIEL: Nikoli nisem dobil tvojega sporočila.

KLEO: Verjetno ga je tvoja punca izbrisala.

DANIEL: Verjetno. Ženske niste nikoli pretirano srečne, če ima partner otroka z drugo žensko.

KLEO: Res je. Nismo.

LEILA: *(zmedeno)* Kakšno drugo žensko?! Anton?!

Anton odide do vozička in pogleda vanj.

ANTON: Leila, ne morem verjet, da sva skupaj ustvarila nekaj tako lepega.

Leila odide do vozička in pogleda vanj.

LEILA: Res je ljubek.

ANTON: Kako mu je pa ime?

KLEO: Danton.

ANTON: To je moja najljubša zgodovinska osebnost. Leilo sem ves čas prigovarjal, da bi dala takšno ime otroku, ampak je bila vedno proti.

LEILA: Ker je neumno ime.

ANTON: Ni.

LEILA: Pa je.

ANTON: Krasno ime je.

LEILA: Potem pa imej tega otroka z Bino.

ANTON: Prav.

DANIEL: Hej, tega otroka imam jaz z Bino.

ANTON: Ti imaš lahko enega z Leilo.

DANIEL: Nočem.

LEILA: Zakaj bi kdorkoli sploh želel imeti s komerkoli otroka?

ANTON: Ker nekoga tako zelo ljubiš, da si želiš, da bi ga poznal od malega. Pa ga ne moreš. Zato imaš z njim otroka. In v tega otroka projiciraš svojega partnerja. In imaš občutek, da poznaš svojega partnerja, odkar se je rodil.

LEILA: Če bi se midva spoznala prej, kot sva se, ne bi bila prijateljca.

ANTON: Verjetno bi bila.

LEILA: V srednji šoli gotovo ne.

DANIEL: Seveda bi bila prijatelja že takrat.

KLEO: Dvomim. Ti si bil priljubljen v srednji šoli. Vrhunski športnik. Vsi so te imeli radi. Imel si najbolj hudo punco na šoli. Vsi so ti zavidali. Jaz sem bila tisti čudak, ki je vedno sedel sam za mizo v jedilnici in bral knjigo.

DANIEL: Vseeno bi te želel poznati.

KLEO: In kako bi pristopil do mene?

DANIEL: Ne vem. Prišel bi do mize in rekel.

ANTON: Hej, prisedi k nam, zakaj sediš sama.

KLEO: In jaz bi te pogledala izpod čela in ti rekla.

LEILA: Zaradi debele gospe.

DANIEL: In jaz bi bil zmeden in vprašal.

ANTON: Kakšne debele gospe?

KLEO: In jaz bi ti naveličano pojasnila.

LEILA: Zaradi tiste debele gospe, ki ima raka in cel dan posluša radio.

DANIEL: In jaz bi se očarljivo nasmehnil in te vprašal.

ANTON: O čem za vraga govoriš?

DANIEL: Le, da ne bi rekel za vraga, ker še v življenju nisem rekel za vraga, in ne vem, kdo sploh uporablja izraz za vraga, ampak bi namesto za vraga rekel.

ANTON: Koji kurac.

KLEO: In jaz bi zavila z očmi in s čim manj besedami razložila.

LEILA: Očitno nisi bral Salingerja.

DANIEL: In jaz bi se branil.

ANTON: Bral sem Varuha v rži.

KLEO: In jaz bi te sarkastično dala v nič z.

LEILA: Seveda si bral SAMO Varuha v rži.

DANIEL: In jaz bi končno ugotovil, da te s svojim intelektom ne morem očarati, zato bi te s svojimi šarmantnimi temnimi očmi lepo pogledal in sam sebe dal še bolj v nič, kot si me dala ti, da bi spoznala, da če drugega ne, sem sposoben vsaj samoironije, in smeje rekel.

ANTON: V resnici nisem prebral cele knjige, ampak samo obnovo.

KLEO: In jaz bi se naveličala tvojih bednih poskusov in ti s tem, da bi nadaljevala z branjem dala vedeti, da pojdi nazaj do svojih prijateljev.

DANIEL: Ampak jaz bi naredil zadnji resnično obupen in patetičen poskus, dvignil bi svojo majico (*Anton dvigne svojo majico*) in ti rekel.

ANTON: Si videla, kako lepo imam oblikovane trebušne mišice? Lahko potipaš, če želiš.

KLEO: In jaz bi te zaničevalno in z gnusom pogledala in ti zabrusila...

Leila gleda Antona z dvignjeno majico in plane v iskren prisrčen smeh.

LEILA: *(ljubeče v smehu)* Na tem planetu ni večjega cepca od tebe.

KLEO: Ne! Rekla bi ti, da take fore na tebi ne delujejo!

Leila se še vedno smeji, po licih ji pričnejo teči solze smeha.

ANTON: *(zagrenjeno)* Leila, jaz bi te z veseljem imel brezpogojno in absolutno rad, ampak te ne morem, ker mi ti ne pustiš blizu.

LEILA: Ti povem šalo?

ANTON: Daj.

LEILA: Veš, kje najdeš tetraplegika?

ANTON: Kje?

LEILA: Tam, kjer si ga pustil!

Leila in Anton oba planeta v smeh, Daniel in Kleo zavijeta z očmi, nato sedeta za tipkarske stroje in pričneta tipkati. Dojenček prične jokati.

LEILA: Lačen je.

Leila vzame otroka iz vozička in ga prične dojiti.

ANTON: *(poje otroku)* ...le devica z Jožefom tam, v hlevcu varje detece nam. Spavaj dete sladko...

LEILA: To ni uspavanka, ampak božična pesem.

Anton pogleda proti Kleo in Danielu.

ANTON: Leila, jaz ne vem več točno, kaj se dogaja.

LEILA: Jaz tudi ne. Ampak mi je všeč.

ANTON: Meni tudi.

Anton in Leila se ljubeče zastrmita v otroka. Na oder pride socialna delavka.

SOCIALNA DELAVKA: Finančno in emocionalno nista dovolj stabilna, da bi lahko temu otroku nudila dober dom. Poiskali mu bomo boljše starše.

Socialna delavka prime otroka in ga odnese, Leila se prične histerično dreti in jokati.

LEILA: Ne, ne, ne! Moj otrok! Ne morete tako! Moj je! Moja kri, moje dete! Dantonček moj!

Leila se jokajoče sesede, Anton vzame injekcijo in si jo zapiči v roko, Leila ga obupano pogleda.

LEILA: Ne še tega, no. Anton, obljubil si, da ne boš več!

ANTON: Takrat je še imelo smisel. Sedaj ga pa res nima več.

LEILA: *(Danielu in Kleo)* Kruta sta. Midva nikoli nisva bila tako kruta.

KLEO: Midva samo skušava narediti vsaj nekaj funkcionalnega, zanimivega in smiselnega iz grmade sranja, ki sta ga vidva ustvarila.

Anton sedi na tleh in zamaknjeno gleda predse.

LEILA: Preobleci se.

ANTON: Zakaj?

LEILA: Ne moreš v kavbojkah na pogreb.

ANTON: Zakaj ne?

LEILA: Ljudje bodo opravljali.

ANTON: Moj oče je umrl. Boli me kurac za kavbojke! Boli me kurac za opravljanje! Kje je poanta? Zakaj se sploh trudimo? V enem trenutku si in v drugem te ni več. Ljudje malo jokajo... Potem pa gre svet naprej.

Leila odide do Antona in ga objame.

ANTON: *(Kleo in Danielu)* Lahko bi mi dovolila, da se vsaj poslovim od njega.

KLEO: Glede na to, kakšen odnos si imel do njega, si tega nisi zaslužil.

Kleo in Daniel pišeta naprej, na oder pride psihoterapevt Majer.

MAJER: *(Antonu)* Če se ti zdi, da ne moreš več delovati normalno...

ANTON: Kaj pa naj bi bilo normalno? Čedalje več ljudi je depresivnih, anksioznih, bipolarnih in na antidepresivih. Očitno to postaja nova definicija normalnega.

MAJER: A si veren?

ANTON: Ne.

MAJER: Verjameš v reinkarnacijo?

ANTON: Ne, mi je pa zanimiv koncept.

MAJER: Verjameš v to, da se vse stvari zgodijo z razlogom?

ANTON: Hočem verjet v to.

MAJER: To ne gre tako. Ali verjameš ali pa ne.

ANTON: No, potem pa ne verjamem.

MAJER: A v kaj verjameš?

ANTON: Bolj ne.

MAJER: Mogoče bi mogel počasi začet.

ANTON: Kaj?

MAJER: V nekaj verjet.

ANTON: Mora bit lepo.

MAJER: Kaj?

ANTON: Verjet, da je vse skupaj del nekega načrta. Verjetno je potem lažje zjutraj vstat iz postelje.

MAJER: Kako pa kaj tvoja punca? Kako ji je že ime?

ANTON: Leila.

MAJER: Lepo ime.

ANTON: Ona sovraži to ime.

Leila zamenja Majerja in se naprej pogovarja z njim kot se je Majer.

LEILA: Zakaj?

ANTON: Pravi, da je ime za cipe.

LEILA: Eric Clapton ima pesem o Leili.

ANTON: Moja Leila sovraži to pesem.

LEILA: Jo ljubiš?

ANTON: Ne tako kot bi ona želela. Ona ima v glavi zelo specifično zacementirano, kako želi biti ljubljena.

LEILA: Misliš, da ona ljubi tebe?

ANTON: Ja, ampak ne tako kot bi si jaz želel.

LEILA: Kako pa bi si želel?

ANTON: Želim si, da me ne bi videla v celoti, ampak samo idejo o meni. In da bi ljubila to idejo.

LEILA: Ampak ti si po mojem mnenju boljši kot ideja, kakršna želiš biti.

ANTON: Jaz sem sam zase preveč zjeban, da bi lahko bil v funkcionalni zvezi s komerkoli.

LEILA: Midva sva ista.

ANTON: Saj to je problem.

LEILA: Drug drugega vlečeva na cinično dno.

ANTON: Midva sva kot dva jabolka, ki ju je nekdo postavil v košaro, pozabil nanju in sedaj skupaj gnijeta.

LEILA: Preden me dokončno požre gnev. Preden z jezo kvazifeministke rečem, da so vsi moški prasci. Preden z besedami zagrenjenega cinika rečem, da ljubezen ni mogoča. Preden me prevzame bolečina, skušam ubesediti vse, kar je bilo lepega. Vse, kar me držalo pokonci, ko sem mislila, da se bom prepustila porazu. Preden se predam porazu, naj rečem, da si dobesedno najboljša stvar, ki se mi je kdaj zgodila v življenju. In če hočeš oditi, potem pojdi.

Leila in Anton se nasmehmeta drug drugemu, nato si sežeta v roke in gresta vsak v svojo smer z odra. Daniel in Kleo se pogledata, Kleo se sramežljivo nasmehne.

DANIEL: Ekspozicijo bo nujno potrebno še popraviti.

KLEO: Pa določiti sprožilni trenutek.

DANIEL: Meni se trenutno ne ljubi.

KLEO: Meni tudi ne.

DANIEL: Ti povem šalo?

KLEO: Daj.

DANIEL: Dva človeka v baru razpravljata o tem, če dovolj seksata, da bi lahko bila srečna. Eden reče, da seksa enkrat na dva tedna in drugi enkrat na mesec, kar ni ravno veliko. V baru je tudi tretji človek, ki je nasmejan in vidno srečen. Pove, da seksa enkrat na tri leta. Presenečeno ga pogledata in vprašata, zakaj se potem smeji. Odgovori jima, da zato, ker je napočil ta dan.

Kleo se zahihita.

KLEO: To je precej slaba šala.

DANIEL: Ja, vem.

KLEO SONG: *To je to.*
To je lajf.
Nobene sladice.
Zdej pa jej zelje,
Če že torte ne moreš.

To je to.
To je ljubezen.
Kot jutranja kava.
Črna in grenka.
Ampak vseeno paše.

To je to.
To je moja duša.
Zjebana in minljiva.
Ampak te bo večno ljubila.

To je to.
Vse, kar je.
Bodi srečen,
Ali pa išči drugje.

ZASTOR